

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa Przedsiębiorstwa Komunikacyjno Spedycyjnego T.(...)

Sp. z o.o. w T.

przeciwko A.(...) Sp. z .o.o. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 maja 2008 r.,

na skutek skargi strony powodowej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 września 2007 r., sygn. akt XIX Ga (...) [WSC (...)],

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 września 2007 r. Sąd Okręgowy w K. zmienił wyrok Sądu Rejonowego w T. i oddalił powództwo.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia strona powodowa zarzucił naruszenie prawa materialnego – art. 6, "68¹", 69, 56, "68¹ k.c. § 2", art. 89, 415 k.c. i wnosił o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁴ zdanie drugie k.p.c. podstawą skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Skarżąca spółka zarzuca naruszenie przepisów prawa materialnego, jednak z uzasadnienia skargi wynika, że faktycznie zmierza do

podważenie ustaleń faktów i oceny dowodów. Strona skarżąca podnosi bowiem, że "dokonywanie przez Sąd Okręgowy, który nie słuchał osobiście świadków, oceny wiarygodności zeznań tychże świadków jest przekroczeniem swobodnej oceny dowodów", że "orzeczenie narusza art. 6 k.c. w ten sposób, iż wywodzi skutek prawny przy braku dowodu z dokumentów".

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, nie publ., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, nie publ., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.). Strona skarżąca tego obowiązku nie spełniła; wskazała jedynie, że wskutek wydania zaskarżonego orzeczenia nie otrzymała należnego jej odszkodowania za brak ładunku i dojazd pojazdów w kwocie 3787,14 zł, co nie jest uprawdopodobnieniem wyrządzonej szkody. W skardze podniesiono również, że "strona skarżąca poniosła szkodę albowiem orzeczenie nakłada na stronę pozwaną obowiązek uiszczenia kosztów procesu". Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2006 r., III CNP 46/06, nie publ., z dnia 25 maja 2007 r., III CNP 30/07, nie publ., por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., II CNP 15/05, OSNC 2006, nr 9, poz. 153).

Z tych przyczyn skargę należało odrzucić (art. 424⁴ zd. 2 w zw. z art. 424⁸ § 1 k.p.c., por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CSK 13/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 76).